

Proklinam

Janek Ledecký 1994

Am F Dm C G

1. Prázdej byt je jako past, kde růže uvadnou,

Am F Dm G

potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou,

C Am Dm C G

píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá,

Am F Dm G G^{sus4} G

vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá.

C G Am F C

R. Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,

G Am F C

tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,

sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,

na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den, když se stmívá,

stromy rostou čím dál výš a pak je čeká pád,

sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání,

potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou.

R. Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,

tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,

sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,

na ústa mříž, oči oslepnou, zůstaneš sám,

sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,

na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.